

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Den 23. maj 2005

Sagsnr.: 432-9

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 21. april 2005 (Ad FLF alm. del) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 81:

Spørgsmål 81:

”Vil ministeren oplyse, hvor stor en sikkerhed der er ved analyserne af dioxin i laks, når det tages prøver til påvisning af dioxinindholdet, og hvor stor en sikkerhed der er forbundet med stikprøvekontrollen af laks for dioxin?”

Svar:

På foranledning af spørgsmålet har Fødevarestyrelsen oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”EU’s analysedirektiv for dioxin foreskriver for verifikationsmetoder en variationskoefficient på mindre end 15% og en korrekthed på plus eller minus 20%. Det er det enkelte analyselaboratorium, der gennem validering af deres analysemetode dokumenterer metodens præstationsevne. I analysedirektivet er det præciseret, at der tages hensyn til måleusikkerheden ved f.eks. at beregne den ekspanderede usikkerhed, idet der anvendes en dækningsfaktor på 2, hvilket giver en konfidens på 95%. Der er altså mindst 95% sandsynlighed for at en prøve, hvis indhold af dioxin bestemmes til at være over grænseværdien, også er det.

EU’s dioxinanalysedirektiv foreskriver endvidere, hvor mange fisk, der skal udtages, for at forme en samleprøve - hvilket igen afhænger af batchstørrelsen. Der skal udtages mindst 3 og typisk op til 10 stk., og desto flere fisk der udtages, jo mere repræsentativ vil samleprøven være for hele batch’en. Direktivets beskrivelse af antallet af samleprøver (delprøver) er i øvrigt den samme som for en række andre forureninger.”

Lars Barfoed

/Thomas Elvensø